

Mladini.

Kadar pride pomlad,
Prazen hram imam,
Seme rodni zemlji
Kmet jaz v varstvo dam.

Celo leto pridno
Delam, se potim,
Da za zimo dobro
Prej se preskrbim.

Pridno bodi, dete,
Dokler si mladò,
Da na stara leta
Ti ne bo hudo!

Gradiški.

Prvi rožici.

Pozdravljeni mi bodi,
Samotna rožica,
Ki prva si priklila
Na dan, ubožica.

Ah, zdiš se mi sirota.
Ki joka vse noči,
Ker nima mamke dobre,
Ki naj jo preživi.

Ni sestric milih dala,
Ni bratcev ti pomlad,
Ti prva si zacvela
Sred zmrzlih še livad.

Pa zdrava, zdrava bodi,
Samotna rožica,
Predobri Bog te varuj
Nezgod, ubožica!

Slavko Slavič.

Le zapojmo . . .

Zvončki že zvonijo
Po zeleni trati,
Hej, pomlad cvetoča
Že stoji pred vrfi.

¶isto lepo morda
¶ cvetičem maju,
¶li ono nežno
¶ nebeškem raju . . .

Le odprimo srca
Zlati, zorni vesni
In zapojmo glasno
Stare znane pesni;

¶no krasno pojmo
¶ veselih časih,
¶ cvetiči vesni,
¶jenih zlatih lasih . . .

Zvonimir.

